

De blinde vlekken van westerse media

Door Frank , 11 juli 2026

Dit artikel onderzoekt een plausibel scenario voor de nabije toekomst: een grootschalige oorlog tussen de VS en Israël tegen Iran. Westerse propaganda zou een snelle overwinning claimen, maar gezien de Iraanse militaire doctrine, regionale allianties en controle over de Straat van Hormuz, zou de werkelijke uitkomst er heel anders uit kunnen zien. Hieronder volgt een kritische analyse van hoe westerse media, politici en generaals het publiek zouden kunnen misleiden, en waarom Europese medeplichtigheid averechts zou werken.

Het krachtigste strategische wapen van het Westen heeft herhaaldelijk beweerd dat de Amerikaanse strijdkrachten een snelle en overweldigende overwinning op Iran hebben behaald. Tegelijkertijd melden Israëlische inlichtingendiensten aan westerse media dat ze steeds meer tekenen van wanorde en "chaos" zien binnen het regime in Teheran, en dat de Iraanse commandostructuur ernstig is ontwricht.

Trump, die zich God waant, ging vol vertrouwen de oorlog in, ervan overtuigd dat Amerika de Iraanse staatsstructuur, het commandonetwerk en de militaire capaciteit volledig zou kunnen vernietigen. Tegenover twijfelaars van zijn succes bij het ontmantelen van de Iraanse staatsstructuur antwoordt hij simpelweg dat we er nog veel meer zullen vernietigen. We zullen nog meer van hun leiders doden.

Westerse media prezen in hun berichten na de aanvallen van 28 februari de verwoestende aard van de klap die de Iraanse politieke en militaire leiders hadden gekregen. Er werd geen poging gedaan om kritisch na te denken over het effect op een staat die zich al 20 tot 40 jaar voorbereidde op deze oorlog. Er werd geen poging gedaan om de werkelijke impact te overdenken van het bombarderen van een staat die al zijn militaire infrastructuur, inclusief zijn luchtmacht diep onder de grond heeft verborgen.

Er werd geen poging gedaan om de impact van de moorden op Iraanse politieke en militaire leiders op de publieke opinie te beoordelen. Er werd geen rekening gehouden met hoe het gedecentraliseerde leiderschapsmozaïek van Iran een snelle, vooraf geplande reactie zou kunnen bieden op de onthoofding van de leiders. Er werd evenmin rekening gehouden met de mogelijkheid dat een dergelijke diffuse leiderschapsstructuur Iran in staat zou stellen een lange uitputtingsslag tegen de VS en Israël te voeren. Alle reguliere berichtgeving daarentegen richtte zich op de omvang van de schade die Teheran en zijn bevolking was toegebracht met de

impliciete veronderstelling dat de stedelijke verwoesting en het hoge aantal burgerslachtoffers een oppositie zouden creëren die in opstand zou komen en de macht zou grijpen.

De taal die Trump en zijn team gebruiken om Iraniërs te beschrijven als 'kwaadaardige' en 'moorddadige, babydodende' subhumanen, is er duidelijk op gericht om het conflict zo te polariseren dat andere militaire strategieën dan verdere 'vernietiging' worden uitgesloten.

Trump vertelde journalisten van de New York Times dat hij zich niet gebonden voelde door internationale wetten, normen, checks and balances, en dat de enige beperkingen op zijn vermogen om Amerikaanse militaire macht in te zetten, zijn eigen moraal waren. Zijn eigen verstand. Dat is het enige dat hem kan tegenhouden.

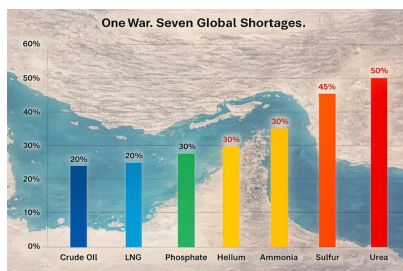
Hij zou zijn verbazing hebben geuit over het feit dat de verrassingsaanval van Amerika op de Iraanse leiders onmiddellijk had geleid tot vergeldingsaanvallen op Amerikaanse bases in de Golf: 'Dat hadden we niet verwacht', zei Trump. Hij had ook niet voorzien dat de Straat van Hormuz selectief zou worden afgesloten, hoewel de Iraniërs expliciet hadden gewaarschuwd dat ze dat wel degelijk zouden doen.

Generaal Sir Richard Shirreff, voormalig plaatsvervangend opperbevelhebber van de NAVO in Europa, nam geen blad voor de mond toen hij sprak over de wanhopige situatie waarin Trump, een onvoorspelbare door ego en wraak gedreven president, zich bevindt.

Hij zei letterlijk: deze gestoorde president werd overgehaald om een enorme oorlog te beginnen omdat zijn schoonzoon Jared Kushner en zijn vastgoedpartner Witkoff, beiden met sterke financiële en ideologische banden met Israël, hem overhaalden tegen de adviezen in van iedereen die ook maar een beetje gezond verstand had. Voeg daar een onstabiele, ongeremde en bloeddorstige oorlogspartner als Israël aan toe en je hebt het potentieel voor een historische ramp van catastrofale proporties.

De Iraanse controle over circa 20% van de wereldwijde olieproductie en een vergelijkbaar volume gas dat via de Hormuz doorvoerhaven wordt vervoerd, geeft Iran een unieke machtspositie binnen de gehele op de dollar gebaseerde economie. Dit vormt een bijzondere bedreiging voor de Golfstaten, aangezien de Hormuz doorvoerhaven ook dient als corridor voor kunstmest, voedselvoorraden en nog veel meer zoals Helium nodig voor de productie van computerchips.

De oorlog heeft met succes de levering zeven wereldwijde grondstoffen verstoord nu het verkeer door Hormuz met 97% is ingestort. Rusland heeft de export van ammoniumnitraat stopgezet. China heeft de export van fosfaat tot en met augustus verboden. Al deze essentiële nutriënten werden tegelijkertijd uit de wereldwijde toeleveringsketens geëlimineerd, en dat tijdens het plantseizoen. Het stikstoftekort heeft er automatisch voor gezorgd dat een op de vier Amerikaanse boeren niet aan de voorjaarsproductie deelneemt. India, producent van 40% van de generieke geneesmiddelen in de VS, betreft 87,7% van zijn methanol via de Straat van Hormuz waardoor paracetamol, ibuprofen en metformine voor 537 miljoen diabetici schaars zullen worden.

De Golfstaten zullen zich binnenkort moeten beraden over hun standpunt in deze oorlog. Enerzijds hebben ze zich volledig verdiept in de Amerikaanse mercantilistische levenswijze. Maar Iran dreigt dat paradigma omver te werpen. Anderzijds kunnen de toekomstige vooruitzichten van de Golfstaten, waarover ze zich zullen moeten buigen, afhangen van Iraanse toestemming om de Straat van Hormuz te mogen passeren. Als Iran zijn 'voet op de keel' van het mondiale economische systeem selectief uitoefent is het mogelijk dat andere staten (waaronder de Europese landen) gedwongen worden om met Teheran aan de 'onderhandelingstafel' te gaan zitten om hun toekomstige economische welvaart te waarborgen.

De onzichtbare machtsstructuren van de VS

Het zijn echter niet alleen de Golfstaten die zich zullen moeten beraden over hun standpunt in deze ondoordachte en potentieel zeer schadelijke economische oorlog. Ook in de VS zijn er mensen die erop aandringen dat Amerikanen zich moeten beraden over hun eigen positie. De vraag gaat dieper dan alleen het feit dat Trump zijn verkiezingsbelofte van 'geen nieuwe buitenlandse oorlogen' heeft gebroken.

Reuters meldt dat de regering Trump overweegt duizenden extra Amerikaanse troepen naar het Midden-Oosten te sturen. Het is wrang om te zien hoe Washington,

nadat de doden zich hebben opgestapeld in Gaza, Libanon, Syrië en Iran, en de schatkist is leeggeplunderd, opnieuw ontdekt dat de oorlog die het zelf is begonnen niet op het slagveld gewonnen kan worden. Het conflict tussen de VS en Iran, net als zoveel van zijn voorgangers in de regio, begon met de opzwepende retoriek van beslissende kracht en regimeverandering, en is sindsdien verzand in het bekende moeras van escalerende kosten, strategische verschuivingen en een vijand die weigert zich aan het script van het Pentagon te houden.

De Europese vazallen hebben geen ruggengraat of principes.

Europese leiders hebben, op enkele eervolle uitzonderingen na, een afschuwelijke lafheid getoond door Trumps illegale agressie tegen Iran niet te veroordelen. Op pathetische wijze hebben de Europeanen Iran bekritiseerd voor zijn wettelijk gerechtvaardigde reactie van zelfverdediging en vergeldingsaanvallen op Amerikaanse en Israëliëse bases. Ze zijn niet tegen Trumps illegale oorlog tegen Iran of de massamoord op burgers, waaronder veel kinderen in scholen en ziekenhuizen. "Strategische ambiguïteit", noemen ze het. Wat in jargon neerkomt op "dubbelzinnig spreken".

Trump noemde de NAVO-bondgenoten laf omdat ze niet aan de agressie deelnamen. De Amerikaanse president heeft gedeeltelijk gelijk. Ze zijn inderdaad laf omdat ze niet opkomen voor het internationaal recht en de Verenigde Staten niet veroordelen. In veel opzichten zijn de Europese NAVO bondgenoten medeplichtig aan de agressie tegen Iran omwille van hun al 47 jaar durende misdadige en wurgende sancties tegen Iran. Nu keren al die sancties als een boemerang terug. Groot Brittannië en Duitsland bieden bijvoorbeeld luchtbases aan Amerikaanse gevechtsvliegtuigen om het land te bombarderen, waarbij duizenden burgers omkomen.

[Bart De Wever verklaarde op 5 maart aan de VRT:](#) "Samen met u moet ik vaststellen dat er nog weinig rekening wordt gehouden met de internationale rechtsregels die wij als Europeanen terecht zeer hoog in het vaandel blijven dragen", aldus de premier. Maar hij voegde er meteen een 'anderzijds' aan toe: **"Voor een theocratische dictatuur (Iran, red.) die zelf al 47 jaar het internationaal recht met de voeten treedt, moet u van mij geen enkele sympathie verwachten."**

Iraanse Revolutionaire Garde bestempeld als terreurorganisatie dankzij [N-VA-resolutie](#)

Onder impuls van Kamerleden Darya Safai en Kathleen Depoorter keurde de Kamercommissie Buitenlandse Betrekkingen vandaag een opvallende resolutie unaniem goed waarin de Iraanse Revolutionaire Garde (IRGC) als terreurorganisatie wordt bestempeld. België schaart zich daarmee bij de eerste landen in Europa die expliciet deze stap zetten.

Zullen die stoere N-VA dames straks voor de toevoer van olie & gas zorgen? Anders zal VOKA niet content zijn.

De blindheid van het Westen

De blindheid van het Westen en een chronische onderschatting van de capaciteiten van Iran, Irak, Jemen, Libanon, Syrië, China en Rusland is grotesk. Hun aanhoudende strategische arrogantie en een hardnekkige weigering om de nieuwe multipolaire wereld te erkennen is verbijsterend. Iran, 67 keer groter dan Israël, zette een reeks aanvallen in die de beperkingen van de Iron Dome en de kwetsbaarheid van Amerikaanse bases in de regio blootlegde. De goed geplande Iraanse vergeldingsaanvallen en hun aanzienlijke technologische voorsprong in de productie van raketten, drones en luchtafweer dwongen ook de kwetsbare Amerikaanse vliegdekschepen om zich terug te trekken.

Alle Amerikaanse oorlogen door de decennia heen zijn gevoerd onder het mom van leugens. Miljoenen mensen uit talloze landen op elk continent zijn omgekomen op het slagveld van imperialistisch geweld, hun bloed geofferd voor de kapitalistische hebzucht. Europese politici zoals de Britse Starmer, de Franse Macron, de Duitse Merz en de Belgische Bart De Wever gedragen zich als luitenanten in Amerika's imperialistische oorlog. Hun medeplichtigheid is verwerpelijk. De arrogantie van deze leiders is verbijsterend.

Trump en de Israëlische gek Netanyahu hebben de poorten van de hel geopend, maar ze kunnen niet controleren wat er komen gaat. De door schulden geplaagde Amerikaanse en Europese economieën staan voor een totale implosie. Al het kwaad dat zich heeft opgestapeld door oorlogen en genocides die het westerse systeem decennialang ongestraft heeft gepleegd, komt nu aan het licht. De wereld moet voor eens en voor altijd besluiten het westerse imperialistische systeem af te schaffen en te vernietigen. De Straat van Hormuz is nu afgesloten. Zodra men de dappere Houthies in Jemen opnieuw aanvalt volgen de Rode Zee en het Suez kanaal. Dat zou het definitieve einde kunnen betekenen van het arrogante westen.